

196

KUVIA LAPSUKAISILLE.

I

A B C D E F G H I J

a b c d e f g h i j

a b c d e f g h i j

a b c d e f g h i j

K L M N O P Q R S

k l m n o p q r s

k l m n o p q r s

k l m n o p q r s

T U V W X Y Z Ä Ö

t u v w x y z ä ö

t u v w x y z ä ö

t u v w x y z ä ö

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Jänis.

Jänis arvelepi näin:
„Mitä lientään miehiäin?
Pysthyn forwat oikaisen,
Karwakuonon halkaisen;
Eiki jos ken tulee waan,
Selkäsaunan heti saa.“

Jos hän yksin mailmass' ois,
Urhona hän olla sais.
Suolla ruoska räjähtää:
Jänön sydän wärähtää,
Hädissään hän pensastoon
pistää päänsä piilohon.

Nousteissa.

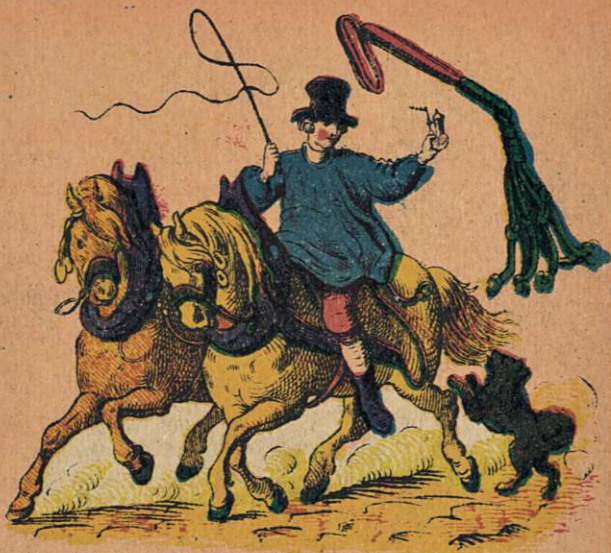
Käsi puhdas, puhdas suu,
Puhdas olkoon ruumiis muu,
Puhdas waate liasta,
Puhdas muusta wiasta.
Poika! ruumiin puhtaus
Ompe sielun kaunistus.

Rangaus.

Kun olin pieni poika, rakastin minä isääni ja äitiäni suuresti, mutta välistäin olin kuitenkin tottelematon heitä kohtaan. Lähellä vanhempaini asuntoa oli pieni puutarha, jossa kasvoi kaikellaisia kauniita kukkia. Minulla oli lupa mennä puutarhaan, mutta isäni oli ankarasti kieltänyt minua poimimasta pois kukkia. Hän oli sanonut minulle: „Jos poimit pois kukkaset, niin ne pian kuolevat.“ Eräänä sunnuntaipäivänä menin minä puutarhaan ja juoksentelin pitkin käytäviä. Minä näin siellä yhden erinomaisen kauniin, punaisen kukkasan, josta pidin paljon. Minä olin yksin ja sentähden ajattelin näin: isä ei minua näe eikä tiedä mitä teen, minä otan tuon kukkasan. Sen kohta teinkin ja rupejin kukkaa haistelemaan. Mutta: „ai, ai, kun pisti.“ Nyt vasta huomasi, että kukkassa oli wapsiainen, jota en ensin ollut nähnyt. Se pisti minua nenään. Menä rupeji pian paisumaan ja minä sain kärsiä suurta tuskaa, mutta walttaa en kuitenkaan tahtonut, sillä minä ajattelin itsekseni: Olen ollut tottelematon ja sentähden olen rangautukseni ansainnutkin.

Bahalla työllä on paha palkka.

~~~~~  
Oppi hywistä,  
Pelko pahoista.  
~~~~~


SaiKKu.

Pieni poika, nimeltä Pekko, ei ollut vielä koskaan kuullut puhuttavan kaikusta. Kerran meni hän niitylle ja huuteli iloisjansa: „hu hei! ho hoi!“ Kohta vastasi läheinen metsä: „hu hei! ho hoi!“ Poika luuli jonkun olevan metsässä ja huusi: „Kuka siellä?“ Kohta kuului metsästä vastaus: „Kuka siellä?“ Nyt huusi Pekko: „Sinä olet tyhmä!“ ja „olet tyhmä!“ vastasi metsä takaisin.

Pekko tästä suuttui ja rupeşi purkamaan yhä pahempia herjauksjanoja suustansa, mutta sai ne kaikki takaisin. Hän juoksi metsään etsimään tuota pahankurista poikaa, että olisi saanut häntä kurittaa. Mutta hän ei tetään löytänyt.

Kiukuisjansa juoksi hän sitte kotia valittamaan äitilensä, että joku wieras poika oli metsässä herjannut häntä. Mutta äiti vastasi: „Nyt sinä moitat waan itseäsi, sillä metsässä et ole muuta kuullut kuin omain sanaişi kaikon. Jos olisit kauniisti puhunut, niin olisit saanut kauniita janoja takaisin.“

Minkuin metsään huudetaan,
Niin metsä vastaa.

~~~~~

Tee hywin tai pahoin, poikani:
Edestäsi kaikki löydät.

~~~~~

~~318.14.111.~~

2 a 3.

